

sidste Dage, men man kan se, at det ærede Medlem siden har forandret sig meget betydeligt, thi nu foreslaar han Livet forlænget for Stamstutteriet i en meget betydelig Grad. Hvorledes det er gaaet til, at det ærede Medlem har forandret sin Mening, skal jeg ikke kunne sige. Jeg veed nok, at en Mand mange Gange i Stridens Hede har vanffelig ved at lade sig overbevise; men der kan da komme et Ord fra Modstanderen, som kan hænge sig fast, som Manden ikke kan blive kvit, og naar man dernæst kommer i Enrum og i ensomme Timer overvejer Sagen, bliver man ofte overbevist. Om nu maatte det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds har ladet sig overbevise af det ærede Medlem for Hjørring Amts 2den Valgkreds (C. G. Mørch) og det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (Sylvester Sørensen), skal jeg ikke kunne sige, men disse to ærede Medlemmer talte meget varmt Stutteriets Sag. Hvis det ærede Medlem har ladet sig overbevise af disse 2 ærede Medlemmer, er jeg imidlertid vis paa, at han har taget fejl. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds gif nemlig ud fra, at Stamstutteriets Hestebestand gennemsnitlig pr. Individ var mellem 100 og 200 Rd. mere værd end Landets Heste i Almindelighed, men deri havde han fuldkommen Ret, thi efter det Bilag, som følger med Betænkningen, viser det sig, at Stamstutteriets Hestebestand kun vurderes til 100 à 200 Rd. pr. Individ. Stamstutteriets Heste kunne altsaa ikke være saameget mere værd end Landets Heste i Almindelighed; thi Følgen deraf vilde være, at Landets Hestebestand slet Intet var værd, og jeg er overbevist om, at det ærede Medlem ikke har kunnet lade sig overbevise ved en saa urmelig Tanke. Naar det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds gif ud fra, at det kom an paa Ensartetheden, kunde han have Ret deri, dersom det var Ensartethed i Godhed; men dersom der er Ensartethed i Daarlighed, i Ringhed, kan jeg ikke indse, at Ens-

artetheden har Noget at betyde. Dette taler altsaa heller ikke til Fordel for Stamstutteriet; thi efter de Oplysninger, som her følge med, viser det sig, at Hestene kun ere i en simpel Pris, naar vi se hen til, at de skulde være Mønstre for Landet. Det ærede Medlem for Hjørring Amts 2den Valgkreds udtalte, at Landets Hestebestand blev daarlignere hvert Aar, og dette vilde han bevise ved, at der i hans Egne var blevet kjøbt et Par Hingste, som havde kostet 1000 Rd. Stykket, men desuagtet havde de kun kunnet tage 4de Præmie. Jeg veed dog ikke, om dette kan bevise, at Hesteavlens i Danmark gaar tilbage, thi skulde en Middelhest koste 1000 Rd., maatte en Hest, der skulde tage 1ste Præmie, koste mellem 2 og 3000 Rd. Det er min Overbevisning, at det Høieste, hvortil Stamstutteriet vil kunne drive det, er, at der frembringes en Hest, saaledes som en god Hest ikke skal være; det er det, der har vist sig i mangfoldige Tider. Man har vist Befolkningen en Hest, som den ikke skal være; men om det kan hjælpe Befolkningen til at indse, hvorledes en Hest skal være, vil jeg overlade til Thinget at bedømme. Naar jeg siger, at det er min Mening, at det ogsaa i Fremtiden vil blive ved at være saaledes, har jeg følgende Grund derfor. Naar jeg f. Ex. tager Hensyn til, hvorledes den høitærede Krigsminister udtalte sig under første Behandling, viste han os jo hen til, at vi skulde have en let Kavallerihest. Jeg tror, at han viste os hen til Skaane, men der er man bleven fjed deraf og vil have svære Trækheste, og saaledes holder det sig ogsaa i Sylland; der vil man have en Hest, der kan koste Noget, men en let Kavallerihest vil jo i Almindelighed ikke koste videre. Derfor mener jeg, at det ikke er rigtigt at opretholde et Stamstutteri, der gaar i modsat Retning af den; Landets Hesteavl vil gaa frem paa. Naar man nu tager Hensyn til, at 900 Rd. er den høieste Pris, hvortil de 3 bedste Heste ere vurderede, synes jeg, det er en meget lav Pris, og det tegner